

Επίγραμμα

του Μητροπολίτη Μελιτηνής Ιωάννη, επί της επί της πέτρας
του τάφου του Νικηφόρου Β' Φωκά
(στο Gustave Sc lumberger, Ο αυτοκράτωρ Νικηφόρος Φωκάς,
σελίδες 873η-4η).

«Τον ανδράσι πριν και τομώτερον ξίφους
Πάρεργον ούτος και γυναικός και ξίφους.
ΟΣ τω κράτει πριν γης είχεν όλον κράτος,
ώσπερ μικρός γης μικρόν ώκησε μέρος.

Το πριν σεβαστόν, ως δοκώ, και θηρίοις,
ανείλεν η σύγκοιτος έν δοκούν μέλος.
ο μηδέ νυξι μικρόν υπνώττειν θέλων
εν τω τάφω νυν μακρόν υπνώττει χρόνον.
θέαμα πικρόν! Αλλ' ανάστα νυν, άναξ,
και τύπτε πεζούς, ιππότας, τοξοκράτας,
το σον στρατεύμα, τας φάλαγγας, τους λόχους.

Ορμά καθ' ημών ρωσική πανοπλία,
Σκυθών έθνη σφύζουσιν εις φονουργίας,
ληλατούσι παν έθνος την σην πόλιν,
ους επτόει πριν και γεγραμένος τύπος
προ των πυλών σος εν πόλει Βυζαντίου.

Ναι, μη παρόψει ταύτα' ρίψον τον λίθον
τον σε κρατούντα, και λίθοις τα θηρία
τα των εθνών δίωκε' δως δε και πέτρας
στηριγμόν ημίν αρραγεστάτην βάσιν.
ει δε ου προκύψαι του τάφου μικρόν θέλεις,
καν ρήξον εκ γης έθνεσιν φωνήν μόνην
ίσως σκορπίσεις ταύτη και τρέψει μόνη.

Ειδ' ουδέ τούτο, τω τάφω τω σω δέχου
Σύμπαντας ημάς' ο νεκρός γαρ αρκέσει
Σώζειν τα πλήθη των όλων χριστονύμων,
Ω πλην γυναικός τα δ' άλλα Νικηφόρος».